

Jeg repræsenterer naturligvis befolkningen i området, men jeg repræsenterer sandelig også mange bekymrede befolkningsgrupper, som bl.a. er fritidsfolk, folk, der elsker fjorden, folk, der elsker den natur, som er der i dag, folk, der gerne vil have, den bliver udbygget og forbedret, folk, som er bange for Skjern Å-laksen, osv.

(Kort bemærkning).

Henning Gjellerod (S):

Efterhånden som planlægningen skrider frem, vil der jo blive ved med at komme masser af oplysninger. Hvis vi hver gang skulle give os til at undersøge dem, ville det her altså komme til at vare 100 år.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre vil vi meget gerne sikre, at vi kan bygge videre på de naturværdier, der allerede er i Skjern Å-dalen.

I dag er der masser af friluftsmuligheder: man kan cykle, man kan gå tørskoet på digerne, man kan sejle på fjorden, og man kan nyde den rene sandstrand mellem Bork og Skjern Åens nye udmunding.

Der er generelt enighed om projektet øst for hovedvej 11; de lokale protester handler mest om den vestlige del. Det nuværende udløb er temmelig lige, men det er til gengæld det kortest mulige. Det betyder, at vandet let kan strømme ud i fjorden, også ved eventuel tilslusning om foråret.

Er det i øvrigt så forfærdeligt, at den er lige på netop det stræk? Åen er her så bred, at den mere har karakter af en flod, og det vestjyske landskab præges af lige linjer. Undersøgelser af, hvad turister foretrækker, viser, at den nuværende natur har en stor tiltrækningskraft og i hvert fald større end rørsumpe, moser og krat.

En af områdets største attraktioner er den lille oprindelige atlantehavslaksestamme, som har haft det svært efter udretningen af åen. I Borrissområdet vil den få sine gydepladser tilbage og med det nuværende udløb en sikker op- og nedgang i den rene Skjern Å uden opblanding med det mere forurenede vand fra Søndre Parallelkanal.

Ved at bevare udløbet undgår man at forlænge strækningen med 30 pct., og det vil jeg godt høre ministerens kommentar til, for det er nemlig det, der skaber fare for geddesøer. Det er interessant at se, at Skov- og Naturstyrelsen kan finde på at skabe en sø, som en å, Danmarks vandrigeste å, skal løbe igennem. Det er ellers

en stående ordre fra vandløbsmyndighederne, at man aldrig må give tilladelse til at anlægge søer, der bliver gennemstrømmet af en å, for det ødelægger nemlig åens fauna, jf. andre sager, f.eks. Tange Sø.

Nu siges det ganske vist efterfølgende, at man vil grave en rende gennem søen, så åen kan komme uhindret igennem. Men det vil jo betyde, at man er nødt til at grave og oprensning, og det er ikke så naturligt. Projektet byggede jo på, at man oprindeligt skulle have en sedimentering i søen, og så skulle man slippe åen løs, men nu skal den altså ikke være mere løs og mere fri, end at man kunstigt skal sørge for, at den løber, sådan som man gerne vil have.

Det samme gør sig gældende, hvor begge åer skal flyde frit ud over Lønborg Enge. De bliver ikke mere frie, end at man bliver nødt til at lave forgravning for dog at være sådan nogenlunde sikker på, hvad det er, der sker.

Ideen om, at åen med lidt hjælp selv graver sig ud, vil betyde en voldsom tilsanding af åmundingen, som så må frigraves i nærheden af Ramsarområdet Højsand, der i dag er et vigtigt raste- og yngleområde for fuglene. Det vil hurtigt blive landfast og derfor tilgængeligt for ræve.

Det vil også betyde, at værdifulde rekreative arealer i det sydlige Ringkøbing Fjord, specielt Skæven Strand og Bork Strand, risikerer at blive så lavvandede og mudrede, at de rekreative værdier går tabt. Skjern Å vil ende i et stort fladvandet område, hvor skarven og andre fugle med lethed vil kunne tage for sig af lakseynglen.

Sydløsningen tager ikke hensyn til de store vandmasser, man slipper løs. De, der kan huske, hvordan det var tidligere, fortæller, hvordan isskrudninger ved udmundingen fører til opstuvninger helt oppe ved Borriss og Søndre Fjelding i forårstiden.

Vi har heller ikke fået svar på, hvordan det vil gå med de huse, der er blevet bygget efter afvandingen, når grundvandet hæves.

Et særligt problem, et meget mystisk problem, er Ganer Å. Den ville Skov- og Naturstyrelsen for halvandet år siden, da jeg var rundt med den, lægge tilbage til dens gamle forløb. Da mange protesterede over at miste en nærrekreativ å, fik vi så sidste år, da Miljø- og Planlægningsudvalget var til stede, at vide, at nu skal den lægges op i den nedlagte Skjern Å. Det lyder interessant, eftersom Skjern Å ligger 1,5 m højere end Ganer Å. Derfor løber den i dag under Skjern Å. Det synes ministeren er meget